

Lovforslag nr. L 181. Fremsat den 13. februar 1979 af Melchior (CD), Yvonne Herløv Andersen (CD), Bollmann (CD), Brusvang (CD) og Therkel Christensen (CD)

Forslag

til

Lov om vikarbureauer

§ 1. Inden for sådanne beskæftigelser, der falder ind under funktionærlovens § 1, stk. 1, kan der frit drives vikarbureauvirksomhed.

Stk. 2. Arbejdsministeriet kan, efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, tillade vikarbureauvirksomhed inden for enkelte faglige eller stedlige områder, som ikke er omfattet af stk. 1, når der skønnes at være ganske særlige behov herfor. Sådanne tilladelser kan arbejdsministeren tilbagekalde, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes, eller – med mindst 6 måneders varsel – såfremt han, efter forhandling med de nævnte arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer, skønner, at der ikke længere er behov for den pågældende virksomhed.

§ 2. Det enkelte vikariat kan normalt højst have en uafbrudt varighed på 3 måneder. Hvor der foreligger langvarig sygdom, bar-

selorlov, efteruddannelse eller militærtjeneste, kan vikariatet dog forlænges ud over 3 måneder.

Stk. 2. Forlængelser ud over 3 måneder, jfr. stk. 1, skal skriftligt anmeldes til arbejdsdirektøren efter regler, der fastsættes af denne.

§ 3. Arbejdsdirektøren fører tilsyn med vikarbureauers virksomhed. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynets art og opgaver.

§ 4. Loven træder i kraft den 1. august 1979.

Stk. 2. I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 471 af 25. august 1978, som ændret ved lov nr. 555 af 15. november 1978 og lov nr. 637 af 13. december 1978, ophæves § 24, stk. 3 og 4, og i § 26, stk. 1, udgår ordene »og udlejning af arbejdskraft«.